

ikke i en gymnastiksal. Nixsen biksen, det er individuelt tilrettelagte test, som lige præcis har den enkelte elev i centrum.

Det, som det faktisk drejer sig om, og som jeg selv synes er ret genialt, er, at man starter med at tage en indgangstest, der definerer, hvad det er for nogle opgaver, man har behov for at blive stillet som enkeltelev. Hvis jeg gennemgik den test, ville computeren spytte ud med følgende: Gitte Lillelund Bech har behov for et sæt opgaver, som prøver at kortlægge det og det og det, som Gitte Lillelund Bech ikke kan finde ud af, og det og det og det kan Gitte Lillelund Bech finde ud af. Hvis fru Bodil Kornbek gennemgik fuldstændig den samme indgangstest, kunne det meget vel tænkes, at det opgavesæt, fru Bodil Kornbek skulle igennem, var anderledes, så det vil altså sige, at opgaverne er individuelt tilrettelagt efter det enkelte barns behov.

Hele ideen med en øget testning af læsefærdighed er at få identificeret, hvad der skal til for at hjælpe det enkelte barn længst muligt frem – ikke klassen, ikke skolen, men det enkelte barn.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Jeg har stor respekt for, at vi har forskellige indgangsvinkler, så nu forsøger jeg en gang til at få svar på mit spørgsmål.

Har man brugerne af ungdomsuddannelserne i centrum, når man nedlægger den fri ungdomsuddannelse og man reducerer massivt på daghøjskoleområdet, og når man nu også går efter produktionsskolerne? Jeg kunne også remse andre områder op, og har man brugerne i centrum her?

Lad os glemme folkeskolen for en lille stund, for det har jo vist sig, at under denne regering er antallet af elever, der ikke får en kompetencegivende uddannelse, steget. Opnår man virkelig det, man vil, med den strategi, man har lagt? Er tiden ikke inde til, at man skal prøve at udføre nogle analyser og gøre sig nogle overvejelser og nogle refleksioner om, hvorvidt man virkelig når målet? Det er jo det, der er interessant, det er ikke interessant, om eleverne får en eller anden grad af læsefærdighed. Vi er enige om, at det er vigtigt, men er det den rigtige vej til at nå målet?

Jeg må bare konstatere, at under denne regering er antallet af unge, der ikke får en kompetencegivende uddannelse og kommer i arbejde, stigende. Vi ved, at de unge, der søgte den fri ungdomsuddannelse og nu søger til produktionsskolerne, har været i gang med noget kom-

petencegivende, men de egnede sig ikke til det, og deres adgangsveje til at få et arbejde bliver snævrere og snævrere.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg må henvise fru Bodil Kornbek til den analyse, der blev lavet af den fri ungdomsuddannelse. Den sagde, at 50 pct. af dem, der gik på den fri ungdomsuddannelse, ville have taget en ordinær ungdomsuddannelse eller ville have været i job, så at den fri ungdomsuddannelse alene tog sig af dem, som ikke passede ind andre steder, giver jeg simpelt hen ikke fru Bodil Kornbek ret i. Jeg refererer til PLS-analysen, som kom for et par år siden.

I Venstre mener vi faktisk, at eleven skal sættes i centrum hele vejen igennem. Det er også derfor, vi har taget fat med vejledningsreformen, og jeg synes, vi skal give vejledningsreformen tid til at virke. Grunden til, at vi under både den tidligere og den nuværende regering har set, at en række unge ikke er kommet i gang med en kompetencegivende erhvervsuddannelse, tror jeg simpelt hen har været manglende vejledning, men vi har iværksat en vejledningsreform, som endnu ikke er fuldt implementeret, og den vil jeg gerne give lidt ro til at virke. Men jeg tør faktisk godt sige, at vi har taget initiativer i denne regerings levetid.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg var lige ved at blive rørt til tårer, da jeg hørte Venstres forslag til vedtagelse. Der var næsten ikke et øje tørt, da vi hørte om alle de gode ting, det var næsten som at høre statsministeren holde tale.

Kl. 15.50

Men hvad er fru Gitte Lillelund Bechs svar til de tusinder af unge, som ikke kan komme videre med deres uddannelse efter den 1. januar? Jeg hørte tidligere, at det var kortere uddannelser, men kan jeg få oplyst, om uddannelsesbekendtgørelserne om de korte uddannelser er sendt ud, og om det er sådan, at der skal være skolepraktik i de korte uddannelser? Og hvad gør man ude på skolerne med de mange, mange tusinde unge, som ikke kan komme videre?

Kunne vi ikke kaste al politik væk og sige, at her handler det om unge mennesker og deres fremtid og ikke kun om simpel økonomi og fede ord og billig tale og slesk portvin? Lad os komme videre. Hvad er svaret til tusindvis af unge,